

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad a fost sesizată de către Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Arad cu adresa nr. xxxxx11.2011, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad sub nr. xxxxx.11.2011 asupra contestației formulate de

S.C. xxxxxx S.R.L.

înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală Arad sub nr. xxxxx11.2011 și a procedat la analizarea dosarului cauzei, constatând următoarele:

Societatea comercială **xxxxxx S.R.L.** formulează contestație împotriva Deciziei de impunere xxx09.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală solicitând anularea parțială a acesteia.

În condițiile în care, în contestația înregistrată la D.G.F.P a Jud. Arad sub nr. xxxxxx.11.2011 formulată împotriva Deciziei de impunere xxxxxx.09.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală, petenta a solicitat anularea parțială a actului atacat, neprecizând în cuprinsul contestației formulate cuantumul total al sumei contestate individualizată pe categorii de impozite și taxe, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad a solicitat petentei cu adresa nr. xxxxxx.11.2011 precizarea sumei totale contestate, individualizată pe categorii de impozite și taxe, în considerarea art.7 și art.206 din Codul de procedura fiscală republicat coroborat cu dispozițiile HG nr.1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a OG nr.92/2003.

Cu adresa înregistrată la D.G.F.P a jud.Arad sub nr. xxxxxx.12.2011 reprezentantul petentei precizează că, obiectul contestației sale în reprezintă: “ cuantumul tuturor sumelor stabilite cu titlu de impozit și TVA precum și accesorii ale acestora stabilite ca urmare a raporturilor comerciale desfășurate de subscrisa cu SC xxxx s.r.l, SC xxxx s.r.l, SC xxx s.r.l. și S.C. xxx s.r.l.”.

Suma totală contestată este de xxxx lei și reprezintă:

- xxxx lei taxa pe valoarea adăugată suplimentară
- xxxxx lei majorări de întârziere aferente TVA.
- xxxx lei impozit pe profit suplimentar
- xxxxxx lei majorările de întârziere aferente impozitului pe profit

Contestația a fost depusă în termenul legal de depunere prevăzut de art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Contestația a fost formulată prin Av. xxxxxxx, la dosarul cauzei fiind depusă imputernicirea avocatală, în original, așa cum prevede art. 206 din

Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

I. Societatea petentă formulează contestație împotriva Deciziei de impunere

xxxxxx.09.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală Arad și solicită anularea acesteia, invocând în susținerea contestației următoarele motive:

- stabilirea impozitului pe profit și a TVA suplimentare s-au efectuat de către organele de inspecție fiscală cu nerespectarea principiului bunei credințe și a celui de nevinovăție a subscrisei.

- în mod cu totul ilegal, organele de control considera mai multe operațiuni efectuate de către SC xxxxxx SRL cu alți parteneri contractuali ca fiind nereale, ajungându-se la aceasta concluzie, în primul rând prin nerespectarea celor două principii mai sus precizate și mai apoi, cu ignorarea totală a stării de fapt existente la data acelor raporturi contractuale stabilite de petenta.

- în mod ilegal în opinia petentei, organele de inspecție fiscală au stabilit suplimentar baza impozabilă urmând a considerării ca nedeductibile a cheltuielilor efectuate de SC xxxxx SRL ca o consecință a raporturilor comerciale cu SC xxx SRL, SC xxxxx SRL și SC xxxxx SRL și a considerării nedeductibile a TVA ca urmând a acelorași raporturi comerciale considerate ca nereale și având la baza facturi false.

- petenta susține de asemenea faptul că, în momentul susținerii ca aceste facturi sunt false, organele de control își depășesc cu rea-credință competențele atât timp cât nu este pronunțată vreo hotărâre irevocabilă care să constate existența acestor falsuri. De asemenea, organele de control în mod nelegal impută petentei anumite stări de fapt ale partenerilor contractuali, precum că aceștia nu ar avea angajați, se aflau în stare de insolvență, circumstanțe necunoscute de petenta, nefiind probat că aceasta ar fi avut cunoștința de aceste circumstanțe, precizând faptul că este important și faptul că toate serviciile contractuale ale SC xxxxxx SRL s-au desfășurat, au fost reale, iar construcțiile realizate ca urmând a acestor raporturi contractuale există, fapt ignorat în totalitate de organele de control. Astfel, conform susținerilor acestora, ca urmând a unor raporturi nereale, inexistente, s-au construit și există bunuri imobile.

- și în ceea ce privește relația cu SC xxxxx SRL, petenta considera că organele de inspecție fiscală nerespectând principiul bunei credințe au colectat suplimentar TVA aferent acestor operațiuni pentru care societatea nu a aplicat măsurile de simplificare.

- în contestația formulată petenta arată că organele de control au înțeles să sesizeze și organele de cercetare penală în vederea desfășurării de cercetări penale cu privire la fapte de evaziune fiscală care au la baza același prejudiciu cu sumele reținute pe seama sa, „existând posibilitatea recuperării acelorași sume de bani de două ori de la două persoane de drept diferite, respectiv de la petenta pe de-o parte, iar pe de alta parte de la presupușii infractori”.

Astfel, petenta solicita admiterea contestației ca urmare a înlăturării susținerilor, în opinia sa neprobate și fără vreun suport logic și legal referitoare la nulitatea, falsul și nerealitatea operațiunilor comerciale desfășurate de SC xxxxx SRL cu firmele anterior precizate, având ca și consecința anularea stabilirii în plus a bazei de impozitare, respectiv a impozitului pe profit și TVA, cu majorările aferente, așa cum acestea au fost determinate în Decizia de impunere contestată .

II. În Decizia de impunere atacată, organele de inspecție fiscală ale Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Arad, Activitatea de inspecție fiscală, au constatat următoarele:

În urma controlului efectuat s-a stabilit suplimentar baza impozabilă ca urmare a considerării ca nedeductibile a cheltuielilor efectuate de SC xxxxx SRL în raporturile comerciale cu SC xxx SRL, SC xxxxx SRL și SC xxx SRL și a considerării nedeductibile a TVA ca urmare a aceluiași raporturi comerciale considerate de organele de inspecție fiscală ca nereale.

Organele de inspecție fiscală, prin raportul de inspecție fiscală și decizia de impunere atacată, referitor la facturile emise de societăți pentru care s-a deschis procedura de insolvență, au făcut trimitere la prevederile art. 46 alin.(1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, conform căroră „În afara de cazurile prevăzute la art. 49 sau de cele autorizate de judecătorul sindic, toate actele, operațiunile și plățile efectuate de debitor ulterior deschiderii procedurii sunt nule.”, precum și la prevederile art.49 alin.(1) din același act normativ.

Motivele organelor de inspecție fiscală prin care acestea au argumentat ca facturile nu au la baza operațiuni reale, au fost ca toate contractele și facturile primite de la furnizorii în cauză sunt lovite de nulitate, acestea fiind întocmite după data deschiderii procedurii de insolvență, fără acordul administratorului judiciar, ca firmele nu au avut angajați cu forme legale de muncă în perioada în care s-au emis facturi către SC xxxxxxx SRL reprezentând prestări servicii, ca unii administratori ai firmelor furnizoare au declarat faptul că nu au văzut niciodată marfa înscrisă în facturile emise și ca documentele au fost întocmite la solicitarea d-lui xxxxx, în anumite cazuri ne fiind depuse declarații fiscale la organul fiscal teritorial.

Ca urmare, aceste operațiuni au fost considerate fictive, în opinia organelor de inspecție fiscală, scopul fiind prestarea către clienții societății xxxxx SRL de lucrări de construcții, evitându-se achitarea obligațiilor de natură impozitului pe profit, TVA-ului și a contribuțiilor aferente veniturilor de natură salarială, la bugetul general consolidat al statului, prin înregistrarea de facturi de proveniență pentru materialele de construcții, precum și de prestări servicii (manopera) de la furnizori controlați în fapt de aceeași persoană și care, la rândul lor, nu conduc evidența contabilă, neachitând astfel vreun impozit, taxă sau contribuție la bugetul de stat, creând în schimb documente de proveniență aparent legale pentru SC xxxxxxx SRL, care, la rândul său, le-a refacturat beneficiarilor finali ai lucrărilor.

Organele de inspecție fiscală au ținut cont de faptul că lucrările care au făcut obiectul contractelor cu beneficiarii au fost efectuate și există faptic, în

timpul inspecției fiscale chiar efectuându-se un control încrucișat la unul din clienții petentei, la care s-a făcut trimitere în Raportul de inspecție fiscală încheiat în data de xxxxx.09.2011.

Pe cale de consecință, organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina petentei un impozit pe profit suplimentar în suma totală de xxxxxx lei și TVA suplimentar în suma totală de xxxxx lei, iar pentru neplata la termenul legal de plată a debitului suplimentar reprezentând impozit pe profit în suma totală de xxxxxx lei și a TVA suplimentară în suma de xxxx lei, organele de inspecție fiscală au procedat la stabilirea majorărilor de întârziere în suma totală de xxxxxx lei și respectiv în suma de xxxxx lei, în baza art.119 și art.120 din OG nr.92/2003, cu modificările și completările ulterioare precum și a penalităților de întârziere aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar și a TVA stabilită suplimentar, în suma de xxxx lei și respectiv în suma de xxxxxx lei, în baza prevederilor art. 120¹ din OG nr.92/2003 republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Din documentele existente la dosarul cauzei s-a constatat că împotriva petentei și a administratorului acestuia a fost întocmită Sesiunea Penală nr.xxxxxx.09.2011, la dosarul cauzei fiind depusă o copie a sesizării penale transmisă care Parchetul de pe lângă Tribunalul Arad.

În vederea soluționării contestației formulate de către S.C. xxxxxx S.R.L., Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad – Biroul Soluționare Contestații a solicitat Parchetului de pe lângă Tribunalul Arad cu adresa nr. xxxxxx.12.2011, comunicarea stadiului de soluționare al sesizării penale nr.xxxxx.09.2011 formulată împotriva numitorilor xxxx în calitate de administrator al SC xxxxx SRL în perioada xxxx.03.2007 – xxxx.02.2009 și xxxxxx în calitate de administrator al societății din 01.03.2009 și până în prezent.

Prin adresa Dosar nr. xxxx2011 din xxxxx.01.2012 înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad sub nr. xxxxx.01.2012 Parchetul de pe lângă Tribunalul Arad a comunicat faptul că „ (...) dosarul privind pe xxxx și xxxx, administrator ai SC xxxx SRL se află în curs de soluționare. ”

III. S.C. xxxx S.R.L. cu sediul în xxxeste înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului Arad sub nr. xxxx, are cod unic de înregistrare xxxx cont bancar deschis la xxxx, și are ca obiect principal de activitate „ Lucrări de construcții a clădirilor rezidențiale și nerezidențiale ” – cod CAEN xxxxx

1. Referitor la capetele de cerere privind suma totală de xxxxxx lei reprezentând impozit pe profit în suma de xxxxx lei cu majorările de întârziere aferente în suma de xxxx lei și penalitățile de întârziere în suma de xxxxx lei precum și taxa pe valoarea adăugată în suma de xxxxx lei cu majorările de întârziere aferente în suma de xxxxx lei și penalitățile de întârziere în suma de xxxxx lei, s-a reținut următoarele:

Ministerul Finanțelor Publice prin Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad, a fost investit să analizeze dacă poate fi soluționată pe fond cauza dedusă judecătii pentru aceste capete de cerere,

în condițiile în care Activitatea de Inspectie Fiscala Arad a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni, la dosarul cauzei existând fotocopia sesizării penale nr.xxxxxx09.2011, iar Parchetul de pe lângă Tribunalul Arad prin adresa Dosar nr. xxxxx/2011 aflată la dosarul cauzei a comunicat faptul că „ (...) dosarul privind pe xxxxx si xxxxxxx, administrator ai SC xxxx SRL se afla in curs de soluționare. ”

În fapt, in referatul cu propuneri de solutionare a contestatiei din xxxxxxxx. 11.2011 inregistrat la A.I.F. sub nr.xxxxxdin xxxxx.11.2011, organele de inspectie fiscala au aratat cu privire la constatarile din raportul de inspectie fiscala nr.xxxxxx.09.2011 care a stat la baza emiterii deciziei de impunere nr.F-AR xxxxxx.09.2011 ca in cauză a fost întocmită Sesizarea Penală nr.xxxxxx. 09.2011, impotriva numitilor Marcu Cecilia Tatiana in calitate de adminisitrator al SC xxxxxxx SRL in perioada xxxxx.03.2007 – xxxxx.02.2009 si xxxxx in calitate de administrator al societatii din xxxxx.03.2009 si pana in prezent.

Potrivit Sesizarii penale nr. xxxxxx.09.2011 existenta in copie la dosarul cauzei, Ministerul Finantelor Publice prin Activitatea de Inspectie Fiscala s-a constituit parte civila fata de faptuitorii xxxxx in calitate de adminisitrator al SC xxxxx SRL in perioada xxxx03.2007 – xxxx.02.2009 si xxxxxx in calitate de administrator al societatii din xxxx.03.2009 si pana in prezent pentru debitul in suma totala de **xxxxx lei** si accesoriile aferente in suma totala de **xxxxx lei**, calculate pana la data platii efective a prejudiciului din care:

- impozit pe profit in suma de xxxxx lei;
- majorari aferente impozitului pe profit in suma de xxxxxxx lei;
- penalitati aferente impozitului pe profit in suma de xxxxxx lei;
- taxa pe valoarea adaugata in suma de xxxxxx lei
- majorari aferente taxei pe valoarea adaugata in suma de xxxxx lei.
- penalitati aferente impozitului pe profit in suma de xxxxx lei.

În vederea soluționării contestației formulate de către S.C. xxxxxxx S.R.L., Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad – Biroul Soluționare Contestații a solicitat Parchetului de pe lângă Tribunalul Arad cu adresa nr. xxxxxx.12.2011, să comunice stadiul soluționării sesizării penale nr.xxxxxx. 09.2011 formulata impotriva numitilor Marcu Cecilia Tatiana in calitate de adminisitrator al SC xxxxx SRL in perioada xxxx.03.2007 – xxxxx.02.2009 si xxxxx in calitate de administrator al societatii din xxxxxx03.2009 si pana in prezent.

Prin adresa Dosar nr. xxxxxxx/2011 din xxxxxx.01.2012 înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad sub nr. xxxxxx.01.2012 Parchetul de pe lângă Tribunalul Arad a comunicat faptul că „ (...) dosarul privind pe xxxxxxx si xxxxxxx, administrator ai SC xxxxxx SRL se afla in curs de soluționare. ”

În drept, art. 214 și art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală, republicată, prevăd următoarele:

“ ART. 214

Suspendarea procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă

(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie data în procedura administrativă;

b) soluționarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți. (...)

ART. 216

Soluții asupra contestației (...)

(4) Prin decizie se poate suspenda soluționarea cauzei, în condițiile prevăzute de art. 214.”

iar la pct. 10.1 din Ordinul nr. 519/2005 pentru aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată se arată:

„10.1. Dacă prin decizie se suspendă soluționarea contestației până la rezolvarea cauzei penale, organul de soluționare competent va relua procedura administrativă, în condițiile art. 213 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, numai după încetarea definitivă și irevocabilă a motivului care a determinat suspendarea. Aceasta trebuie dovedită de către organele fiscale sau de contestator printr-un înscris emis de organele abilitate..(..)”

Pe cale de consecință, organele administrativ – jurisdicționale nu se pot pronunța pe fondul cauzei mai înainte de a se finaliza soluționarea laturii penale deoarece prioritatea de soluționare în speța o au organele penale care se vor pronunța asupra caracterului infracțional al faptei ce atrage plata la bugetul statului a obligațiilor datorate și constatate în virtutea faptei infracționale, potrivit principiului de drept “penalul ține în loc civilul” consacrat prin art. 19 alin. 3 din Codul de procedură penală.

Având în vedere cele precizate mai sus, se reține faptul că, până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, Ministerul Finanțelor Publice prin Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad nu se poate investi cu soluționarea pe fond, motiv pentru care se suspendă soluționarea cauzei civile, până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, în considerarea principiului general de drept precitat.

Alegațiile reprezentantului petentei din contestația formulată în legătură cu „posibilitatea recuperării aceluiași sume de bani de două ori de la două persoane de drept diferite, respectiv de la petenta pe de-o parte, iar pe de alta parte de la presupușii infractori” nu au putut fi reținute în soluționarea cauzei deoarece ignoră în mod flagrant principiul general de drept consacrat de art. 19 alin. 3 din Codul de procedură penală.

2. Referitor la capetele de cerere privind suma totală de xxxxxx lei

reprezentand impozitul pe profit si taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar in suma de xxxxxx lei cu accesoriile aferente in suma totala de xxxxxx lei pentru care organele de inspectie fiscala nu s-au constituit parte civilă în sesizarea penala formulată, s-au reținut următoarele:

În ceea ce privește condiția de procedură privind prezentarea motivelor de drept, arătăm următoarele:

Din verificarea îndeplinirii condițiilor de procedură, organul de soluționare a contestației a constatat faptul ca, in ceea ce priveste obligațiile fiscale suplimentare in suma totala de xxxxx lei si accesoriile aferente in suma de xxxxx lei a constatat urmatoarele:

- in contestatia formulata, petenta face referire doar la TVA colectata aferenta facturilor primite de la SC xxxxx SRL, limitadu-se la a arata „ (...) cu privire la relatia retinuta cu SC xxxxx s.r.l., organele de control isi demonstreaza cu prisosinta „buna credinta” a desfasurarii controlului retinand ca aceasta societate avea obligatia aplicarii masurilor simplificate pentru operatiunile desfasurate dar stabilesc in sarcina subscrisei obligatia colectarii TVA pentru aceste operatiuni si adaugant astfel acesta suma sumei totale calculate pentru TVA”

- pentru obligațiile fiscale stabilite suplimentar în quantum de xxxxxx lei petenta nu a precizat niciun argument de fapt si de drept, in sustinerea contestatiei sale, care să refere la fondul cauzei.

- de asemenea, reprezentantul petentei nu a depus in motivarea contestatiei documente justificative de natura mijloacelor de proba reglementate de Codul de Procedura Fiscala cu care sa justifice deductibilitatea cheltuielilor inregistrate in evidenta contabila precum si dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta acestora respectiv contracte si orice alte inscrisuri relevante care sa infirme constatările organelor de inspectie fiscala din raportul de inspectie fiscala care a stat la baza emiterii deciziei de impunere atacate.

În raportul de inspectie fiscala care a stat la baza emiterii deciziei de impunere atacata, organele de inspectie fiscala au stabilit suplimentar in sarcina petentei obligații fiscale ca urmare a altor deficiente constatate in timpul inspectiei fiscale in suma totala de **xxxxxxx lei** din care:

- xxxxxx lei impozit pe profit;
- xxxxx lei taxa pe valoarea adăugata

Total obligatii fiscale principale - xxxxx lei

- xxxxx lei - majorări aferente impozitului pe profit;
- xxxx lei - penalități aferente impozitului pe profit;
- xxxx lei - majorări aferente taxei pe valoarea adăugata;
- xxxx lei - penalități aferente taxei pe valoarea adăugata.

Total obligatii fiscale accesorii - xxxxxx lei

Impozitul pe profit suplimentar in suma de **xxxxxxx lei** a rezultat in urma stabilirii de către organele de inspectie in baza prevederilor art.21 alin.(4) lit. m) din Legea nr.571/2003, cu modificările si completările ulterioare si ale pct.48 din HG nr.44/2004, cu modificările si completările ulterioare ca si cheltuieli

nedeductibile a cheltuielilor inregistrate in evidenta contabila a petentei in baza unui număr de 10 facturi de reparații utilaje inregistrate in luna octombrie 2009, primite de la furnizorul SC xxxxx SRL si pentru care societatea petenta nu a putut prezenta contracte si anexe.

Taxa pe valoarea adăugata stabilita suplimentar in suma de **xxxxxxx lei** a fost stabilita dupa cum urmeaza:

- **xxxxxx lei - TVA colectata suplimentar** aferenta lucrărilor de construcții -montaj efectuate de SC x xxxxxxSRL in anul 2008 si pentru care s-au incasat avansuri in anul 2007, scadenta la 25.03.2008; in baza prevederilor art. 140 alin.(1), art. 160 alin.(2) lit.c) si a art. 160 alin.(5) din Legea nr. 571/2003 si a pct. 82(5), pct.82(9) si a pct.82(12) din HG nr.44/2004, cu modificările si completările ulterioare,

- **xxxxx lei - TVA colectata suplimentar** aferenta lucrărilor de construcții - montaj efectuate de SC xxxxxxxx SRL in luna decembrie 2007, cu scadenta la 25.01.2008; in baza prevederilor art. 140 alin.(1), art. 160 alin.(2) lit.c) si a art. 160 alin. (5) din Legea nr. 571/2003 si a pct.82(5) si pct.82(9) din HG nr. 44/2004, cu modificările si completările ulterioare,

- **xxxxxxx lei - TVA pentru care s-a respins dreptul de deducere** aferent celor 10 facturi de reparații utilaje inregistrate in luna octombrie 2009, primite de la furnizorul SC xxxxxx SRL si pentru care nu s-au prezentat contracte si anexe; in baza prevederilor art. 145 alin.(2) din Legea nr.571/2003, cu modificările si completările ulterioare si ale pct. 45(2) din HG nr.44/2004, cu modificările si completările ulterioare,

- **xxxxx lei - TVA pentru care s-a respins dreptul de deducere** exercitat de petenta in luna decembrie 2009 in baza facturii nr.265/21,12.2009 emisa de furnizorul SC xxxxxxxx SRL reprezentând avans conform contractului nr. xxxxx/2009 contract care nu a fost prezentat organelor de inspectie fiscala; in baza prevederilor art. 145 alin.(2) din Legea nr.571/2003, cu modificările si completările ulterioare si ale pct.45(2) din HG nr. 44/2004, cu modificările si completările ulterioare.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad prin adresa nr. xxxxxx.11.2011, în temeiul prevederilor art. 206 din Codul de procedură fiscală, republicat, cu modificările și completările ulterioare, în vederea emiterii unei decizii motivate de către Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad coroborat cu art. 65 Codul de procedură fiscală și ținând cont de faptul că la art. 213 alin. 1 din Codul de procedură fiscală, republicat, se precizează expres că:

"(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării." a solicitat societății petente ca în termen de 5 zile de la data primirii adresei să completeze dosarul contestatiei sale, in masura in care intelege sa conteste si debitele stabilite suplimentar in suma totala de xxxxxx lei si accesoriile aferente in suma totala de xxxxxxxx lei pentru care organele de inspectie fiscala nu au intocmit sesizare penala, cu motive de fapt si de drept care să refere la fondul cauzei pentru aceste capete de cerere

precum si cu înscrisuri, conform art. 65 din Codul de procedură fiscală, respectiv documente justificative de natura mijloacelor de probă reglementate de Codul de procedură fiscală, cu care sa justifice deductibilitatea cheltuielilor inregistrate in evidenta contabila precum si dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta acestora respectiv contracte, anexe si orice alte înscrisuri, sub sancțiunea respingerii contestației, în temeiul dispozițiilor art. 216 din Codul de procedură fiscală, republicat.

Desi, societatea petenta prin reprezentantul sau legal Av. xxxxxxx a formulat raspuns la adresa nr. xxxxx.11.2011 a D.G.F.P. a Jud. Arad, s-a limitat la a arata că, obiectul contestației sale îl reprezinta “ quantumul tuturor sumelor stabilite cu titlu de impozit si TVA precum si accesorii ale acestora stabilite ca urmare a raporturilor comerciale desfasurate de subscrisa cu SC xxxxx s.r.l, SC xxxx s.r.l, SC xxxxxx s.r.l. si S.C. xxxx s.r.l.”, neprecizand in cuprinsul adresei de raspuns, inregistrata la D.G.F.P a jud. Arad sub nr. xxxx.12.2011 motive de fapt si de drept care să refere la fondul cauzei pentru aceste capete de cerere si nici nu a completat dosarul contestației cu înscrisuri, respectiv documente justificative de natura mijloacelor de probă reglementate de Codul de procedură fiscală, cu care sa justifice deductibilitatea cheltuielilor inregistrate in evidenta contabila, precum si pretenția de exercitare a dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta acestora, respectiv contracte sau orice alte înscrisuri conform art. 65 din Codul de procedură fiscală

Cauza supusă soluționării este dacă Ministerul Finanțelor Publice prin Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației, în legătură cu acest capăt de cerere, în condițiile în care petenta nu a respectat dispozițiile obligatorii ale art. 206 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, respectiv nu a motivat contestația cu temeiuri de drept care să refere la fondul cauzei.

În drept, art. 206 din Codul de procedură fiscală, republicat, dispune:

"Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

[...]

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază; [...]"

Art. 213 alin. 1 din același act normativ:

"(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării."

coroborat cu prevederile Ordinului nr. 2.137 din 25 mai 2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată:

"2. Instrucțiuni pentru aplicarea art. 206 din Codul de procedură fiscală - Forma și conținutul contestației (...)

2.5. Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv."

Având în vedere că petenta nu s-a întemeiat în drept pe dispozițiile niciunui act normativ, care să refere la fondul cauzei și prin care să motiveze pretențiile din contestația formulată, coroborat cu faptul ca organul de soluționare este limitat să răspundă doar la solicitările părților - art. 213 alin. 1 Cod procedură fiscală, republicat "*Soluționarea contestației se face în limitele sesizării*", în condițiile în care în cauză se va face aplicațiunea pct. 2.5 din Ordinul nr. 2.137 din 25 mai 2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată (act normativ care a fost dat în aplicarea prevederilor Titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, pe care le explicitează și cu care fac corp comun), precitat, în cauză sunt incidente dispozițiile pct.11.1 din Ordinul nr. 2.137 din 25 mai 2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, respectiv:

„ 11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

[...]

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;"

deoarece petenta nici în contestația formulată și nici în adresa depusă și înregistrată la D.G.F.P a Jud. Arad sub nr. xxxxxx.11.2011 nu a prezentat niciun argument de fapt și temei de drept, care să refere la fondul cauzei și cu care să motiveze pretențiile din contestația formulată de anulare a deciziei de impunere.

Astfel, în condițiile în care reprezentantul legal al SC xxxxx SRL, Av. xxxxx, în cuprinsul contestației înregistrate la Activitatea de Inspecție Fiscală Arad sub nr. xxxxx.11.2011 și la D.G.F.P. a jud. Arad sub nr. xxxxx.11.2011, în legătura cu capetele de cerere în suma totală de xxxxxx lei reprezentând impozit pe profit și taxa pe valoarea adăugată stabilite suplimentar nu a precizat niciun argument de fapt și nicio normă legală – motiv de drept – din care să rezulte în ce constă, în viziunea sa, neconcordanța dintre starea de fapt constatată de organele de inspecție fiscală și normele fiscale cărora inspectorii fiscali le-au făcut aplicațiunea, iar S.C. xxxxxx S.R.L. nu a răspuns solicitării exprese a organelor competente în soluționare în legătura cu prezentarea temeiurilor de drept care să refere la fondul cauzei și a mijloacelor de probă cu care să probeze afirmațiile din contestația formulată, în aceste condiții contestația nu îndeplinește exigențele cuprinse în art. 206(1) din Codul de procedură fiscală, republicat.

Totodata se retine că, o altă condiție de procedură care a făcut obiectul

analizei organului de soluționare a contestației și anume prezentarea dovezilor pe care se întemeiază contestația, cerință impusă de legiuitor prin art. 206 alin. (1) lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, pentru care organul de soluționare a solicitat în mod expres prin adresa nr. 47144/30.11.2011 completarea dosarului cauzei cu documente justificative de natura mijloacelor de probă reglementate de Codul de procedură fiscală care să justifice deductibilitatea cheltuielilor înregistrate în evidența contabilă precum și dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă acestora respectiv contracte, anexe și orice alte înscrisuri conform art. 65 din Codul de procedură fiscală, nu a fost respectată de către societatea petentă.

Încălcarea dispozițiilor exprese conținute la art. 206 alin. (1) din Codul de procedură fiscală potrivit cărora:

„Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

a) datele de identificare a contestatorului;

b) obiectul contestației;

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;

are drept consecință imposibilitatea soluționării pe fond a contestației, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad neputându-se substitui petentei în ceea ce privește invocarea motivelor de drept și a dovezilor pe care se întemeiază contestația, în considerarea dispozițiilor art. 65 din Codul de procedură fiscală, unde se arată:

„Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.”

Învederăm totodată că soluții de respingere a cererilor formulate au fost adoptate și de Curtea Constituțională, art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale și art. 206 din Codul de procedură fiscală conținând prevederi similare în ceea ce privește forma scrisă și arătarea motivelor de fapt și drept, respectiv Decizia nr. 241 din 19 februarie 2009 și Decizia nr. 330 din 17 martie 2009; pentru toate aceste motive pentru suma totală xxxxx lei contestația urmează a fi respinsă ca nemotivată.

Afirmatiile reprezentantului petentei din contestația formulată în legătură cu faptul că „ (...)organele de control își demonstrează cu prisosință „buna credință” a desfășurării controlului reținând că aceasta societate avea obligația aplicării măsurilor simplificate pentru operațiunile desfășurate dar stabilesc în sarcina subscrisei obligația colectării TVA pentru aceste operațiuni și adăugând astfel această sumă sumei totale calculate pentru TVA” nu au putut fi reținute în soluționarea favorabilă a cauzei, neavând suport legal, din următoarele motive:

Referitor la TVA stabilită suplimentar în suma de xxxxxxxx lei aferentă lucrărilor de construcții montaj efectuate de SC xxxxxxxx SRL, urmare verificării efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat că, în luna decembrie 2007, pentru societatea petentă au fost prestate de către SC xxxxxxxx SRL, în baza contractului nr. xxxxxx.12.2007, lucrări de construcții montaj respectiv turnat

platforma beton, turnat fundatie si zid beton si cofrat zid si fundatie, pentru care nu au fost aplicate măsurile de simplificare prevăzute la art. 160 alin. 2 lit. c din Codul fiscal, respectiv taxarea inversă.

În drept, legislația în vigoare din perioada analizată respectiv prevederile art. 160 din **Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal** cu modificările și completările ulterioare, prevad următoarele:

“ Măsuri de simplificare

ART. 160

(1) Furnizorii și beneficiarii bunurilor/serviciilor prevăzute la alin. (2) au obligația să aplice măsurile de simplificare prevăzute de prezentul articol. Condiția obligatorie pentru aplicarea măsurilor de simplificare este ca atât furnizorul, cât și beneficiarul să fie înregistrați în scopuri de TVA, conform art. 153.

(2) Bunurile și serviciile pentru livrarea sau prestarea cărora se aplică măsurile de simplificare sunt:

(...)

c) lucrările de construcții-montaj;

(...)

(3) Pe facturile emise pentru livrările de bunuri prevăzute la alin. (2) furnizorii sunt obligați să înscrie mențiunea «taxare inversă», fără să înscrie taxa aferentă. Pe facturile primite de la furnizori, beneficiarii vor înscrie taxa aferentă, pe care o evidențiază atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă în decontul de taxă. Pentru operațiunile supuse măsurilor de simplificare nu se face plata taxei între furnizor și beneficiar.

(4) Beneficiarii care sunt persoane impozabile cu regim mixt aplică și prevederile art. 147, în funcție de destinația achizițiilor respective.

(5) De aplicarea prevederilor prezentului articol sunt responsabili atât furnizorii/prestatorii, cât și beneficiarii. În situația în care furnizorul/prestatorul nu a menționat «taxare inversă» în facturile emise pentru bunurile/serviciile care se încadrează la alin. (2), beneficiarul este obligat să aplice taxare inversă, să nu facă plata taxei către furnizor/prestator, să înscrie din proprie inițiativă mențiunea «taxare inversă» în factură și să îndeplinească obligațiile prevăzute la alin. (3).”

- Normele de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin H.G. nr. 44/2004:

“13 (...) (4) În sensul art. 133 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, serviciile legate de bunurile imobile cuprind operațiuni precum:

a) lucrările de construcții-montaj, transformare, finisare, instalare, reparații, întreținere, curățare și demolare efectuate asupra unui bun imobil prin natura sa, precum și orice operațiune ce se efectuează în legătura cu livrarea de bunuri mobile și încorporarea acestora într-un bun imobil astfel încât bunurile mobile devin bunuri imobile prin natura lor; (...)

82. (1) Condiția obligatorie prevăzută la art. 160 alin. (1) din Codul fiscal, pentru aplicarea măsurilor de simplificare, respectiv a taxarii inverse, este ca atât furnizorul/prestatorul, cât și beneficiarul să fie persoane înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, și operațiunea în cauza să fie

taxabila. Măsurile de simplificare se aplica numai pentru operațiuni realizate în interiorul tarii astfel cum este definit la art. 125² din Codul fiscal.(...)

(3) Prin lucrări de construcții-montaj, în sensul art. 160 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, se înțeleg lucrările de construcție, reparare, modernizare, transformare și demolare legate de un bun imobil.(...)

(5) În cazul livrărilor/prestărilor, prevăzute la art. 160 alin. (2) din Codul fiscal, inclusiv pentru avansurile încasate, furnizorii/prestatorii emit facturi fără taxa și fac mențiunea "taxare inversa". Taxa se calculează de către beneficiar asupra sumei plătite în avans și se înscrie în jurnalul pentru cumpărări, fiind preluată atât ca taxa colectată cât și ca taxa deductibilă în decontul de taxa. Contabil, beneficiarul va înregistra în cursul perioadei fiscale 4426=4427 cu suma taxei aferente.

(6) Înregistrarea contabilă 4426=4427 la cumpărător este denumită autolichidarea taxei pe valoarea adăugată, colectarea taxei pe valoarea adăugată la nivelul taxei deductibile este asimilată cu plata taxei către furnizor/prestator. Prevederile acestui alineat sunt valabile pentru orice alte situații în care se aplica taxare inversa.(...)

(9) Neaplicarea măsurilor de simplificare prevăzute de lege va fi sancționată de organele fiscale prin obligarea furnizorilor/prestatorilor și a beneficiarilor la rectificarea operațiunilor și aplicarea taxarii inverse conform prevederilor din prezentele norme."

Conform prevederilor art. 160 alin. (3) și alin. (5) din Codul fiscal, pentru facturile de prestări servicii emise de SC xxxxxxx SRL, reprezentând lucrări de construcții – montaj executate pentru societatea contestatoare, aceasta avea obligația înscrierii mențiunii „ taxare inversă”, a evidențierii taxei pe valoarea adăugată atât ca taxa colectată cât și ca taxa deductibilă și de asemenea avea obligația de a nu face plata către prestatori a taxei pe valoarea adăugată înscrisă în facturi. Pentru neaplicarea taxării inverse de către beneficiarul SC xxxxxxx SRL, acesta a fost în mod corect sancționat de organele fiscale, conform prevederilor pct. 82 alin. (9) din Normele metodologice aprobate prin H.G. nr. 44/2004 prin neacordarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă totală de xxxxxxx lei aferenta facturilor reprezentand lucrări de construcții-montaj executate de prestatorul SC xxxxxxx SRL.

Referitor la majorările și penalitățile de întârziere aferente impozitului pe profit și taxei pe valoarea adăugată stabilite suplimentar în suma totală de xxxxxx lei prin Decizia de impunere xxxxxxxx.09.2011 emisă de Activitatea de Inspectia Fiscala Arad, se retine ca stabilirea de majorări și penalități de întârziere în sarcina contestatoarei reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul. Deoarece pentru debitul de natura impozitului pe profit și taxei pe valoarea adăugată stabilite în sarcina petentei, contestatia a fost respinsă ca nemotivată și pentru debitul reprezentand majorări și penalități de întârziere în suma totală de xxxxxxx lei, reprezentand măsura accesorie, conform principiului de drept ***accessorium sequitur principalem***, contestatia va fi respinsă ca nemotivată.

Pentru considerentele mai sus prezentate și în temeiul prevederilor art. 214 și art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală, republicată, pct.2.5, pct. 10.1, pct.11.1 din Ordinul nr. 2137/2011 pentru aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, art. 160 din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare, pct. 13 și 82 din Normele de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin H.G. nr. 44/2004 coroborat cu art. 65, art. 206, art. 213 alin. 1 și art. 217 din Codul de procedură fiscală, republicat, se

DECIDE

1. Suspendarea soluționării contestației formulate de **S.C. xxxxxxxx S.R.L.** cu sediul în xxxxxx împotriva Deciziei de impunere nr. xxxxxxx.09.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală Arad, pentru suma totală de **xxxxxx lei** reprezentând impozit pe profit în suma de xxxxx lei cu majorările de întârziere aferente în suma de xxxxxxx lei și penalitățile de întârziere în suma de xxxxxx lei precum și taxa pe valoarea adăugată în suma de xxxxxx lei cu majorările de întârziere aferente în suma de xxxxxxx lei și penalitățile de întârziere în suma de xxxxxxx lei, până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, în cauză existând indiciile săvârșirii unei infracțiuni, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii.

Dosarul cauzei va fi transmis organelor fiscale, urmând ca la încetarea motivului care a determinat suspendarea să fie transmis organului competent conform art. 214 din Codul de procedură fiscală, republicat.

2. Respingerea contestației formulată de **S.C. xxxxxxxx S.R.L.** cu sediul în xxxxxxx împotriva Deciziei de impunere xxxxxxx.09.2011 emisă de organele de control ale Activității de Inspecție Fiscală pentru suma totală **xxxxxx lei** reprezentând impozitul pe profit stabilit suplimentar în suma de xxxxxx lei și taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în suma de xxxxxxx lei cu accesoriile aferente în suma totală de xxxxxx lei reprezentând: xxxxx lei majorări aferente impozitului pe profit; xxxxxx lei penalități aferente impozitului pe profit; xxxxxx lei majorări aferente taxei pe valoarea adăugată; xxxxxx lei penalități aferente taxei pe valoarea adăugată, ca nemotivată.